

overfor det privilegerede Landsting. At det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds ikke den Gang talte om Ydmygelse for Folketinget, har sikkert ikke sin Grund i, at det ærede Medlem ikke har ment det. Han har sagt det mange Gange, og det har altid været hans Mening. At han har undladt at sige det ved denne Lejlighed, viser intet som helst i den Retning; som det ærede Medlem ønskede, at det skulde pege.

Man har i Virkeligheden ikke Lov til at tale om Folkestyre her i Landet. Det er ikke os her i Folketinget, der bestemmer, hvor Skabet skal staa. Det er ikke os, der raader over Lovgivningen. Det lyder saa kønt, at vi have Parlamentarisme og Folkestyre under en Regering, der er i Overensstemmelse med Folketingets Flertal, men der hører rigtignok den væsentlige Ting med dertil, for at det skal være et virkeligt Folkestyre, at man er i Stand til at føre sine Love igennem trods Landstingets Modstand, men den højtærede Regering har aldrig haft Villie til at bryde denne Modstand og har heller ikke kunnet gøre det, fordi de Herrer baade ved Folketings- og Landstingsvalg have gjort sig afhængige af det samme Højreparti, og saadanne gode Venner komme ikke let til at bekæmpe hinanden. Derfor er i Virkeligheden den Parlamentarisme, vi have her i Landet, kun et Vrængebillede af Parlamentarismen. Se over til England, der er Forholdet ganske anderledes! Der har man en Regering, som var i Stand til med Kraft at sætte Overhuset, Herrehuset, Stolen for Døren, saa at der nu er fri og uhindret Bane for en demokratisk Lovgivning. Vi sidde i Forhold dertil sørgeligt i det her i Danmark. Jeg haaber, den Situation, som Regeringen har ført os ind i, skal bidrage til at aabne Vælgernes Øjne, saa at vi om ikke lang Tid kunne komme ind under et virkelig parlamentarisk Styre, et virkeligt Folkestyre.

Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) mente, at Højre skulde have Lov til at gøre sin Indflydelse gældende, og at jeg ikke kunde have noget imod, at Regeringen tog Hensyn til Højre. Selvfølgelig skal Højre have Lov til at gøre sin Indflydelse gældende som alle andre Partier, men denne Indflydelse maa rette sig noget efter Partiets Styrke og Antal. Under alle Omstændigheder kan jeg godt forstaa det ærede Medlems Stilling i denne Sag, thi at Landstinget kan vinde i en Sag, er noget for det ærede Medlem, han er en Tilhænger af den privilegerede Valgret.

Det er en Ting for sig, at Regeringen tager Hensyn til et andet Parti, ogsaa til Højre, og en anden Ting er det, at den Venstre-regering, vi have, efterhaanden, som jeg sagde før, har givet vore demokratiske Principper Stykke for Stykke bort til Landstinget, idet den har givet efter for den privilegerede Valgret. Det er det ærede Medlem selvfølgelig glad ved, og det maa han have Lov til at være, saadan er hans Overbevisning og Standpunkt. Han sagde oven i Købet, at han var glad ved, at Landstingets Indflydelse var stigende. Det ærede Medlem burde i Virkeligheden være Medlem af Landstinget og ikke af Folketinget. En Folketingsmand, der kan udtale de Ord, som det ærede Medlem udtalte før, om Glæden over Landstingets Overhøjhed, er i Virkeligheden ikke værdig til at modtage den almindelige Valgrets Stemmer. Jeg kan ikke forstaa, at han overhovedet vil have dem, idet han kun vil modtage dem for her i Folketinget at kunne bekæmpe den almindelige Valgret, altsaa de Vælgere, hvis Stemmer han modtager, og for at hævde Hartkornets og Kapitalens privilegerede Indflydelse oppe i det andet Ting.

Det ærede Medlem sagde bl. a., at den, der tager de Prygl, der bydes ham, bliver fri for at slaas. Det er rigtigt, og jeg vil gerne tilegne den højtærede Regering disse bevingede Ord. Den har med Hensyn til den foreliggende Sag Grund til at overveje disse Ord, for Regeringen og Flertallet have netop taget de Prygl, Landstinget bød dem, og derfor ere de blevne fri for at slaas. Saaledes vil det selvfølgelig ogsaa gaa i Fremtiden for den højtærede Regering og det højtærede Flertal, indtil Vælgerne en skønne Dag sætte en Stopper for denne Politik, der er meningsløs i et Land, i hvilket man mener, at der er demokratisk Styre.

Røde: Naar det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) vil forsøge at opretholde det Standpunkt, som Højre i Landstinget har taget vedrørende Forstaaelsen af Finanslovbevillinger og deres Forhold til andre Love, vil jeg sige, at han vist ikke tilstrækkeligt har gennemset § 27, thi der staaer, at dersom Forslag til Lov om „Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning samt om Statstilskud til Kommuner . . . erholde Lovkraft i Finansaaret 1912—13, ville de foran givne Indtægts- og Udgiftsbevillinger være at ændre i Overensstemmelse med bemeldte Love.